

บทบาทความเป็นครูกับการสร้างแรงบันดาลใจในห้องเรียนเด็กประถม

The Teacher's Role and Inspiration in the Elementary Classroom

ประภาวดี ทามนตรี¹

Praphawadi Thamontri¹

บทคัดย่อ

แรงบันดาลใจในการทำสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดจากความต้องการภายในจิตใจ ต่อการอยากกระทำสิ่งนั้น ๆ ให้สำเร็จโดยไม่ต้องมีการบังคับขู่เข็ญหรือร้องขอจากใคร หากคนเรามีแรงบันดาลใจในการทำสิ่งต่าง ๆ ตั้งแต่ยังเด็ก ก็พร้อมที่จะมีความมุ่งมั่น พยายามอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อไปสู่ความสำเร็จในทุก ๆ เรื่องได้ไม่ยากเกินความตั้งใจ ครูคือคนสำคัญที่มีบทบาทและหน้าที่ในการเสริมสร้างแรงบันดาลใจให้กับนักเรียนในห้องเรียนได้ด้วยกลวิธีต่าง ๆ ในทุก ๆ วันที่นักเรียนมาโรงเรียน ครูจึงต้องรู้จักสังเกตและศึกษาหาความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอเพื่อนำมาพัฒนาวิธีการทำงานและวิธีการสอนของตนเองให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

คำสำคัญ: แรงบันดาลใจ / วิธีสอน / เด็กประถมศึกษา

Article Info: Received 5 September, 2018; Received in revised form 28 September, 2018; Accepted 5 March, 2019

¹ อาจารย์ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม อีเมล: Pizzamac@hotmail.com

Teacher in Chulalongkorn University Demonstration Elementary School Email: Pizzamac@hotmail.com

บทนำ

การเรียนรู้และพัฒนาการเป็นความสามารถส่วนบุคคลของนักเรียนซึ่ง ครูมีหน้าที่ค้นหา และส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และมีพัฒนาการตามศักยภาพของแต่ละบุคคล การเรียนการสอนส่วนใหญ่ มุ่งสอนเพื่อให้เกิดพัฒนาการโดยรวม เกิดความรู้พื้นฐานเพื่อเป็นบันไดให้นักเรียนได้ก้าวข้ามขั้นผ่านการประเมินผลไปในแต่ละปี การสอนนักเรียนให้ห้องเรียน ประมาณ 30 – 40 คน เป็นไปไม่ได้เลยที่ครูจะสอนวิชาการได้เหมาะสมกับเด็กทุกคน วิธีที่ดีที่สุดคือการสร้างแรงบันดาลใจให้แก่เด็ก แล้วให้เด็กไปชวนหาหาความรู้ตามที่แต่ละคนสนใจ โดยครูทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงคอยให้คำแนะนำปรึกษามากกว่าที่จะเป็นผู้ป้อนความรู้เพียงอย่างเดียว ครูเป็นผู้ให้การสนับสนุน สร้างคุณค่าในตัวเด็กซึ่งจะนำไปสู่การมองสิ่งต่าง ๆ ในทางบวก และสามารถพัฒนาเด็กไปในทางที่เหมาะสมต่อไป (Klem & Connell, 2004)

แรงบันดาลใจ (Inspiration) หมายถึง พลังอำนาจในตนเองชนิดหนึ่งที่ใช้ในการขับเคลื่อนการคิดและการกระทำใด ๆ ที่พึงประสงค์ เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จได้ตามต้องการ โดยไม่ต้องอาศัยสิ่งจูงใจภายนอก ไม่ว่าสิ่งกระตุ้นกระทำนั้นจะยากสักเพียงใด ตนก็พร้อมที่จะฝ่าฟันอุปสรรคทั้งหลายสู่ความสำเร็จที่ต้องการให้ได้

ความแตกต่างระหว่าง “แรงจูงใจ” (Motivation) กับ “แรงบันดาลใจ” (Inspiration) คือ แรงจูงใจ หมายถึง อำนาจรับรู้สิ่งเร้าที่เป็นเงื่อนไข อารมณ์ที่เกิดขึ้นนั้นเป็นตัวบงการให้เกิดพฤติกรรมภายนอก ส่วนแรงบันดาลใจ หมายถึง อำนาจที่เกิดจากจิตวิญญาณ ซึ่งเป็นแก่นแท้ของตนเอง โดยใช้เงื่อนไขภายในจิตใจของตนด้วยตัวเอง เรียกว่า “การสำนึกรู้” (Consciousness) สิ่งนี้นับเป็นตัวกำหนดการกระทำออกมา คิดดีจึงทำสิ่งดี คิดไม่ดีผลการกระทำจึงออกมาไม่ดี ตามความคิด ภูเบศร์ สมุทรจักร, 2552 ได้เสนอแนวคิดว่าผู้ที่ได้รับแรงบันดาลใจ คิดและทำตามอย่างด้วยความศรัทธา ด้วยความมานะพยายามอย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย เพื่อให้ตนเองเหมือนกับแรงบันดาลใจที่ได้รับ ดังนั้นความคิดจึงเป็นตัวกำหนดการกระทำ การกระทำกำหนดอุปนิสัย และอุปนิสัยเป็นตัวกำหนดผลปลายทางในชีวิต แรงบันดาลใจจึงเป็นสิ่งสำคัญ เพราะแรงบันดาลใจทำให้เรามีความพยายามในการทำสิ่งต่าง ๆ ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ตามความต้องการ แรงบันดาลใจอาจมาจากรูปแบบของจินตนาการความประทับใจจากจิตใต้สำนึก ประสบการณ์ หรืออื่น ๆ แล้วแต่เจ้าของแรงบันดาลใจจะนำมาใช้สร้างอิทธิพลต่อความคิดรวมถึงการนำ

แรงบันดาลใจมาพัฒนาสร้างสรรค์ ไม่ว่าจะเป็นศิลปิน นักประดิษฐ์ที่มีชื่อเสียงล้วนอาศัยแรงบันดาลใจเป็นกุญแจขับเคลื่อนไปสู่การสร้างสรรค์ทั้งสิ้น ดังตัวอย่างของผู้ที่มีแรงบันดาลใจในการทำสิ่งต่างๆแล้วประสบความสำเร็จต่อไปนี้

“ศักดิ์สิทธิ์ เวชสุภาพร” หรือ โต้ ที่คนส่วนใหญ่รู้จักเขาดีในฐานะที่เป็นนักร้องนักดนตรี และเขายังเป็นทายาทคนสำคัญของ “นคร เวชสุภาพร” นักร้องนำวงแกรนด์เอ็กซ์ซึ่งเป็นตำนานเพลงสตริง”โต้” ได้รับเกียรตินิยมอันดับ 1 เหรียญทอง สาขาบริหารธุรกิจ จากมหาวิทยาลัย อัสสัมชัญ แรงบันดาลใจการทำงานของโต้ เกิดจากการมีพ่อเป็นแบบอย่างในการทำงาน ทำให้มีความคิดว่าตนเองจะต้องเป็นอย่างพ่อให้ได้และเกิดความมุ่งมั่นพยายามในการฝึกฝนเรียนรู้พยายามทำในสิ่งที่ชอบจนประสบผลสำเร็จ แรงบันดาลใจของโต้ จึงเกิดจากการเห็นตัวอย่างที่ดีและคิดอยากเป็นเหมือนตัวอย่างและมีความพยายามที่จะทำได้ดังตัวอย่างที่เห็นจนประสบความสำเร็จตามแบบอย่างที่ดี

“โจ” หรือ จิรายุ วรธนะสิน เป็นหนึ่งในนักร้องนักร้องที่โด่งดังอย่างมากเมื่อ 10 กว่าปีก่อน แต่จนถึงปัจจุบันนี้ก็ยังเป็นที่ยังเป็นที่รู้จักอย่างดีของคนรุ่นใหม่ ๆ ในฐานะนักร้องและดารา สำหรับแรงบันดาลใจในการทำงานเกิดจากความชอบ ถ้าไม่ชอบก็ทำได้ลำบาก และไม่มีความสุขจะเห็นได้ว่าความชอบก็เป็นส่วนหนึ่งในการที่จะทำให้บุคคลประสบความสำเร็จได้ง่ายขึ้นคือการได้ทำในสิ่งที่ตนเองชอบ ความชอบทำให้คนมีความพยายามทำให้มีแรงบันดาลใจทำในสิ่งที่ชอบให้ดีที่สุดและมีความสุขกับการได้ทำในสิ่งที่ชอบในที่สุดก็ประสบผลสำเร็จจากการพยายามทำในสิ่งที่ชอบ

“ถวัลย์ ดัชนี” นักวาดรูปชื่อดังเคยบอกไว้ว่า เขาไม่ใช่ศิลปินแต่คือช่างวาดรูปคนหนึ่งเท่านั้นเอง แม้จะมีการพูดกันว่าภาพของเขามีราคาแพงที่สุดในประเทศไทย แต่ยังคงยืนยันว่าเขา คือช่างวาดรูปที่ทำหน้าที่วาดรูป คนจะดูหรือไม่ดูเขาไม่เกี่ยว แต่รูปที่เขาวาดจะถ่ายทอดความเป็นภาษาสากลซึ่งไม่ใช่ภาษาไทย ฝรั่งเศสก็รู้ ไทยก็รู้ สำหรับ “ถวัลย์ ดัชนี” แล้ววันนี้จะอยู่ในจุดที่เรียกว่ามีสมบัติอยู่มากมาย แต่กลับมองว่าสมบัติที่มีไม่ใช่แค่สมบัติที่มีค่า แต่มีไว้เพื่อเป็นแรงบันดาลใจในการทำงานศิลปะ เพราะสิ่งที่มีค่าที่สุดในชีวิตของเขาคือการวาดรูป การทำในสิ่งที่ชอบและผลงานที่ออกมา ก็ช่วยสร้างแรงบันดาลใจให้ทำผลงานออกมาได้เรื่อย ๆ จะเห็นได้ว่าผลงานก็เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดแรงบันดาลใจในการทำงาน เมื่อเราได้เห็นผลงานที่สำเร็จ

สวยงาม เกิดความชอบความภาคภูมิใจในผลงานทำให้มีแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานใหม่ ๆ ออกมาได้เรื่อย ๆ อย่างไม่มีสิ้นสุด

แต่แต่ละคนมีบุคลิกภาพ ความชอบ ความถนัดไม่เหมือนกัน แต่หากมีความมุ่งมั่น ความตั้งใจ และมีแรงบันดาลใจในชีวิต ก็จะช่วยให้ทำสิ่งต่าง ๆ สำเร็จลุล่วงได้ตามความต้องการของตัวเอง และหากเรามีแรงบันดาลใจในการทำสิ่งต่าง ๆ ตั้งแต่ยังเด็ก ก็พร้อมที่จะมีความมุ่งมั่น ฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อไปสู่ความสำเร็จในทุก ๆ เรื่องได้ไม่ยากเกินความตั้งใจ เราจึงควรสร้างแรงบันดาลใจให้กับเด็ก ๆ ตั้งแต่ยังเล็กเพื่อต่อยอดในอนาคต (DeViney, Duncan, Harris, Rody & Rosenberry, 2010) ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องมีการส่งเสริมให้เด็กเกิดแรงบันดาลใจในการทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเองให้สำเร็จตั้งแต่เล็กเริ่มจากเรื่องเล็ก ๆ และค่อย ๆ ไปสู่เป้าหมายใหญ่ขึ้นในชีวิตตามลำดับ

สำหรับแรงบันดาลใจในห้องเรียนเด็กประถมศึกษาผู้ที่มีความสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนมีความตั้งใจและมีแรงบันดาลใจมากที่สุดก็คือ “ครู” เป็นบุคคลสำคัญและเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการศึกษาที่จะทำให้การศึกษานั้นมีทั้งคุณภาพและประสิทธิภาพเนื่องจากครูเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุด การปฏิบัติงานสอนและการปฏิบัติตนของครูจึงส่งผลโดยตรงต่อการเรียนรู้ของนักเรียนมากที่สุด (Egea-Kuehne, 2008; Joldersma, 2008) สังคมจึงมักคาดหวังว่าครูเป็นทั้งผู้มีความพร้อมทั้งความรู้ ความสามารถ คุณธรรม จริยธรรม และเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับผู้เรียน ครูจึงต้องรู้จักแสวงหาวิธีการที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดแรงบันดาลใจที่เป็นความต้องการจากภายใน ไม่ใช่การบังคับขู่เข็ญ เพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อตัวผู้เรียนมากที่สุด ครูที่มีความสามารถสูงย่อมชำนาญในการจัดกิจกรรมให้นักเรียนลงมือปฏิบัติ ย่อมนำไปสู่การเรียนรู้อย่างแท้จริง แต่หากครูมีความสามารถเพียงเป็นผู้บอกความรู้ย่อมไม่สามารถพัฒนาคุณภาพของนักเรียนให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรตามที่ต้องการได้ (ธารารัตน์ มาลัยเถาว์, 2558) นอกจากนี้ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของพ็อดเจต์ (Piaget's theory of cognitive development) ตั้งแต่แรกเกิดจนถึงสูงสุด พบว่าเด็กที่อยู่ในช่วงวัย 6- 12 ปี ซึ่งเป็นช่วงวัยในการเรียนระดับประถมศึกษาเป็นช่วงเวลาสำคัญที่สุดของการเรียนรู้ เพราะสามารถพัฒนาสมองได้ถึงร้อยละ 80 ของผู้ใหญ่ ข้อมูลต่าง ๆ ที่ผ่านเข้ามาจะไปกระตุ้นสมองของเด็ก ทำให้เกิดการเชื่อมโยงส่งผลให้เด็กเข้าใจและเกิดการเรียนรู้ในเรื่องต่าง ๆ สมอง

ของเด็กจะพัฒนาจากการทำงานของกลุ่มเนื้อมัดเล็ก เป็นช่วงที่ต้องจดจำเรียนรู้ต่าง ๆ อันเป็นก้าวสำคัญของชีวิตสำหรับการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษา ทัศนศึกษา แคมป์ฤดูร้อน, ศิริชัย กาญจนวาสี, พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์, ศรีนคร วิทยะสิรินันท์, นวลจิตต์ เขาวทิตพิงศ์, ปัทมศิริ ธีรานุรักษ์ (2544) ได้เสนอแนวคิดว่าการสร้างแรงบันดาลใจอาจต้องเริ่มจากการสร้างความสบายใจ ทำให้นักเรียนมีความสุขกับการมาโรงเรียน ด้วยการสร้างบรรยากาศ ตกแต่งห้องให้มีความสะอาด บรรยากาศน่าเรียน ทั้งบอร์ดหน้าห้อง บอร์ดหน้าประตู รายชื่อนักเรียนแต่ละคนในห้อง ตารางเวรประจำวัน และตารางเรียน ควรจัดตกแต่งให้สวยงาม การจัดมุมนิทานมุมของเล่น เพื่อส่งเสริมจินตนาการและสร้างแรงบันดาลใจในการศึกษาหาความรู้ นอกจากนี้สร้างบรรยากาศให้น่าเรียนแล้วครูยังต้องช่วยขจัดปัญหาต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันอันจะทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้และการสร้างแรงบันดาลใจ ปัญหาของเด็ก ๆ ที่ผู้ใหญ่อาจมองว่าแค่ปัญหาเล็ก ๆ แต่มันอาจจะเป็นปัญหาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของนักเรียนในตอนนั้น หากไม่ได้รับการแก้ปัญหาที่ทันท่วงทีหรือไม่ได้รับการแก้ปัญหาตั้งแต่แรกเริ่ม อาจทำให้เกิดปัญหาอย่างอื่นซ้ำซ้อนเข้ามาเพิ่มเติม และสะสมไปเรื่อย ๆ จนเกิดเป็นปัญหาทางพฤติกรรมที่แก้ยากในอนาคตและเป็นปมที่อาจทำให้การสร้างแรงบันดาลใจติดขัด

ผลจากการวิเคราะห์สภาพปัญหาของนักเรียนในห้องเรียนร่วมกับอาจารย์ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ทั้งหมด 7 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 35 คน มีจำนวนนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนเก่ง กลาง อ่อน คละกัน จำนวนเท่า ๆ กัน ทุกห้อง จำนวนนักเรียนหญิง และนักเรียนชาย มีจำนวนใกล้เคียงกันในแต่ละห้อง พบว่า นักเรียนมีปัญหามีลักษณะคล้ายกัน ดังนี้

1. **ไม่อยากมาโรงเรียน** ครูต้องให้การช่วยเหลือโดยการเข้าไปพูดคุยให้เด็กเกิดความสบายใจ ในช่วงแรก ๆ เมื่อนักเรียนเริ่มปรับตัวได้แล้ว ค่อย ๆ ปล่อยให้เด็กได้เรียนรู้เองตามธรรมชาติ แต่ก็ยังต้องคอยสังเกตพฤติกรรมอื่น ๆ อีก เพราะหากปัญหาที่เกิดขึ้นยังไม่จบนักเรียนยังมีความกังวล จะทำให้นักเรียนกลายเป็นคนเสียบ เก็บตัว ไม่เข้าสังคม ขาดเพื่อน และไม่มีความสุขกับการเรียน แต่หากพฤติกรรมเป็นปกติ แสดงว่า ปัญหาได้รับการแก้ไข ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ และอยู่ในสังคมโรงเรียนได้อย่างมีความสุข พร้อมจะรับการเรียนรู้

2. แกล้งเพื่อน, โดนเพื่อนแกล้ง, ทะเลาะกัน ปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาทางสังคมของนักเรียน ความจริงแล้ว นักเรียนมีความต้องการที่จะเข้าสังคมด้วยการเล่นกับเพื่อน แต่การแกล้งเพื่อนเป็นการเล่นกับเพื่อนที่ผิดวิธี เป็นการทำให้เพื่อนยอมรับที่ผิดวิธี ปัญหานี้จะต้องพูดคุยกับนักเรียนด้วยเหตุผล ทั้งสองฝ่าย และรับฟังความเห็นของนักเรียนทั้งสองฝ่ายด้วยความจริงใจและอดทนในการรับฟัง เพราะการพูดเล่าเรื่องของนักเรียน อาจเย็นเยื่อโยงไปปิดความผิดของตนเอง ให้กับเพื่อนอีกหลาย ๆ คน ครูต้องใจเย็น รับฟังและหาข้อสรุป และแนะนำตักเตือนด้วยเหตุผลและความหวังดี

3. ทำผิดแล้วไม่กล้ายอมรับผิด กลัวการทำโทษ นักเรียนประเภทนี้มักโยนความผิดให้กับเพื่อนคนอื่นที่เกี่ยวข้องด้วยในสถานการณ์นั้น ๆ เหตุการณ์นี้ต้องใช้เวลาในการแก้ไข ต้องใช้คุณธรรมเข้ามาช่วย ครูต้องให้การอบรมเรื่องคุณธรรมให้กับเด็ก ๆ ในเรื่องของความซื่อสัตย์ ในครั้งแรกอาจเรียกนักเรียนมาซักถาม หากนักเรียนยอมรับผิดในการกระทำให้กล่าวชมเชยทุกครั้ง แต่หากยังไม่ยอมรับผิด ตักเตือน ให้คำแนะนำและอบรมในเรื่องคุณธรรมความซื่อสัตย์ ยกตัวอย่างให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเป็นคนมีความซื่อสัตย์ และผลเสียของคนที่ไม่ซื่อสัตย์

4. ขี้อาย ขาดความมั่นใจ ไม่กล้าตอบคำถาม ครูจะต้องคอยให้กำลังใจและพยายามให้ความสนใจ และให้นักเรียนเห็นว่าตัวเองเป็นคนสำคัญที่อยู่ในสายตาครู คอยเรียกให้ตอบคำถามง่าย ๆ เมื่อตอบได้ให้การชมเชย และให้เพื่อนชื่นชมเช่นปรบมือให้ เป็นกำลังใจ เป็นการสร้างความกล้า และความมั่นใจให้กับนักเรียนที่ไม่ค่อยกล้าตอบคำถาม และจะช่วยส่งเสริมความมั่นใจและความตั้งใจเรียนมากขึ้น

5. ทำงานช้า ลายมือไม่สวยงาม ครูต้องคอยสังเกตพฤติกรรม และเรียกมาซักถามพูดคุยให้โอกาส ในการปรับปรุงแก้ไขตนเอง และชมเชยทุกครั้งที่นักเรียนมีพฤติกรรมดีขึ้น จนพฤติกรรมดีเป็นพฤติกรรมที่คงทนจนเป็นนิสัย หากนักเรียนคนไหนทำงานช้า หรือลายมือไม่สวย ครูจะต้องหาเวลาให้กับนักเรียนดังกล่าวนอกเวลาเรียน เช่นอาจจะเป็นช่วงหลังเลิกเรียน ก่อนกลับบ้าน ให้มานั่งทำงานค้างให้เสร็จ หรือมานั่งคัดลายมือเพื่อพัฒนากล้ามเนื้อมือ และพัฒนาลายมือให้สวยขึ้น โดยครูจะต้องมีความเป็นกันเองกับนักเรียนและคอยให้กำลังใจอย่างใกล้ชิด ปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นพบว่าเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นได้ในทุกห้องเรียนและเมื่อปัญหาเกิดขึ้นแล้ว

จะปิดกั้นความคิดและแรงบันดาลใจการสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ ของผู้เรียนได้ ดังนั้นการแก้ไข ปัญหาของนักเรียนในห้องเรียนสามารถแก้ได้ด้วยการตักเตือน ไม่ใช่ทำโทษ ด้วยการชมเชย ไม่ใช่ตำหนิ เพราะการทำโทษและการตำหนิ เป็นการสร้างความขัดแย้งในใจเพราะบางครั้ง นักเรียนจะคิดว่าที่ตนเองทำเป็นสิ่งที่ถูก ไม่ได้ผิดอะไร หากเกิดความไม่เข้าใจทำให้นักเรียน ต่อต้าน ไม่ให้ความร่วมมือ (พรณทิพย์ ศิริวรรณบุศร์, 2551) แต่ก็ยังมีนักเรียนอีกหลายคน ที่ทำผิดแล้วยอมรับผิดและยินดีที่จะให้ครูทำโทษได้เลยทันที เพราะเขาคิดว่าการทำโทษของครู ทำให้ความผิดที่เขาทำหายไป เกิดความสบายใจ และสามารถทำพฤติกรรมเช่นนั้นได้อีกบ่อย ๆ แต่หากนักเรียนทำผิด แล้วครูไม่ได้ทำโทษแต่ให้โอกาสเขาจะรับโอกาสนั้นไปปรับปรุงตัวเอง และพยายามไม่ทำผิดซ้ำอีก (Seidler & Howie, 1999) ทั้งนี้เด็กจะรู้สึกภูมิใจในตัวเอง เพราะคิดว่าตัวเองได้รับความไว้วางใจจากครูที่ให้โอกาสในการปรับปรุงตนเอง เมื่อเขาทำดี ก็ให้คำชมเชย ทำให้พฤติกรรมในห้องเรียนลดความรุนแรงลงไปได้มาก และสร้างแรงบันดาลใจ ให้กับนักเรียนในเรื่องต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี หากปัญหาต่าง ๆ ได้รับการแก้ไข หรือ นักเรียนไม่มี ปัญหาหรือความคับข้องใจ มีความสุขกับการเรียนต่อไปก็เข้าสู่กระบวนการเสริมสร้าง ความมั่นใจและสร้างแรงบันดาลใจต่อไป

การจัดการเรียนการสอนเป็นอีกวิธีการหนึ่งในการค้นหาความสนใจของนักเรียนแต่ละ คนและจุดประกายความสนใจและความต้องการให้กับตัวของนักเรียน การสร้างแรงบันดาลใจ ให้กับนักเรียนอาจเกิดจากการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายและได้รับการดูแลช่วยเหลือ จากครูอย่างใกล้ชิดในช่วงแรกของการเรียนรู้ ผู้เรียนจะสามารถเรียนรู้ได้ดีและมากขึ้นถ้าหาก มีคนช่วย ซึ่งการช่วยของครูหรือการช่วยเสริมศักยภาพนั้นจะช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ ตามศักยภาพของตน (สุรางค์ โค้วตระกูล, 2554) การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนจึง สำคัญมากที่จะช่วยเสริมให้นักเรียนสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตัวเอง การเรียนการสอนที่ครู ช่วยเสริมศักยภาพนั้นเป็นการช่วยสนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถทำงานได้สำเร็จ (Larkin, 2002) เมื่อผู้เรียนต้องการเรียนรู้สิ่งใหม่หรือสิ่งที่ยาก ผู้เรียนอาจจะต้องการความช่วยเหลือสนับสนุน มากขึ้น และเมื่อผู้เรียนเริ่มทำงานนั้นได้สำเร็จ การช่วยเหลือสนับสนุนนั้นจะค่อย ๆ ลดลง จนกระทั่งผู้เรียนสามารถรับผิดชอบหรือทำงานนั้นได้ด้วยตนเอง การช่วยเหลือจะยุติลง นักเรียนก็จะเกิดความภูมิใจและมีความสุขกับการเรียน เป็นการช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิด แรงบันดาลใจในการเรียนรู้และคิดสร้างสรรค์ในเรื่องต่าง ๆ ได้ดีขึ้น กระบวนการจัดการเรียน

การสอนต้องมีความหลากหลาย อาจมีการเชิญวิทยากรมาบรรยายในเรื่องต่างๆ หรือเชิญรุ่นพี่ที่ประสบความสำเร็จในการเรียน หรือบุคคลในอาชีพต่าง ๆ ที่ประสบความสำเร็จในชีวิตมาแล้ว ประสบการณ์ต่าง ๆ ให้นักเรียนได้ฟัง เพื่อสร้างแรงบันดาลใจ การจัดกิจกรรมที่หลากหลายจะช่วยให้ครูค้นพบความสามารถของนักเรียนแต่ละบุคคลและส่งเสริมพัฒนาการได้เร็วขึ้น

การจัดกระบวนการเรียนการสอนที่หลากหลาย ทำให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ในชั้นเรียน กล่าวพูด กล่าวแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ จะเป็นส่วนที่ช่วยสร้างให้เกิดแรงบันดาลใจที่ดีจึงขอยกตัวอย่างการจัดการเรียนการสอนตามขั้นตอนการสอนของวงจร 5E เริ่มจากให้ผู้เรียนเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง เพื่อจะนำไปพัฒนาความรู้ความเข้าใจ และจะจบลงด้วยการประยุกต์ใช้หลักการ ซึ่งในแต่ละขั้นตอนมีรายละเอียดตามที่ Llewellyn (2002) ได้เสนอไว้ดังนี้

1. ขั้นสร้างความสนใจ (Engagement) เป็นขั้นของการกระตุ้นให้เกิดความสนใจ ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและเกิดความอยากรู้อยากเรียน ซึ่งจะนำไปสู่การตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ
2. ขั้นสำรวจและค้นหา (Exploration) ในขั้นสำรวจนี้เป็นช่วงเวลาที่ดีที่จะทำให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการตั้งคำถาม ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้ตั้งคำถาม และตอบคำถาม
3. ขั้นอธิบายและลงข้อสรุป (Explanation) ในขั้นนี้บางครั้งจะเรียกว่า “ช่วงพัฒนาความคิดรวบยอด” เพราะหลักฐานและความคิดรวบยอดที่เพิ่งพัฒนามาจะถูกนำไปหลอมรวมในโครงสร้างทางปัญญาของผู้เรียน โดยผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความเข้าใจของตนเอง และสร้างความหมายใหม่จากประสบการณ์
4. ขั้นขยายความรู้ (Elaboration) ในขั้นนี้ครูจะช่วยให้ผู้เรียนสร้างความคิดรวบยอด โดยการขยายผลและนำไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์ใหม่นอกห้องเรียน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้สร้างหลักการด้วยตนเอง และในขณะเดียวกันผู้เรียนก็จะได้ปรับเปลี่ยนความเข้าใจของตนเองให้ถูกต้องด้วย
5. ขั้นประเมินผล (Evaluation) ในขั้นตอนนี้ครูควรจับทบทวนโดยช่วยให้ผู้เรียนสรุปความรู้เชื่อมโยงความรู้เดิมไปสู่สถานการณ์ใหม่ ซึ่งการเชื่อมโยงความรู้นี้จะกระตุ้นให้ผู้เรียนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้และมีทักษะในการแก้ปัญหา

ตัวอย่างการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างแรงบันดาลใจให้กับนักเรียนในระดับ
ชั้นประถมศึกษาโดยใช้หลักการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แนวคิด 5E

แผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย

เรื่อง นักคิดสมองใส

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/6 จำนวนนักเรียน 35 คนชาย 20 คน หญิง 15 คน

มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหา
ในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด ป.2/1 อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้
ถูกต้อง

ป.2/2 อธิบายความหมายของคำและข้อความที่อ่าน

ป.2/3 ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ป.2/4 ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน

ป.2/5 แสดงความคิดเห็นและคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนเรียนจบบทเรียนนี้แล้วนักเรียนสามารถ

1. อ่านออกเสียงเนื้อเรื่องได้
2. บอกความหมายของคำศัพท์จากเรื่องได้
3. ตอบคำถามจากเรื่องได้
4. บอกข้อคิดของเรื่องที่อ่านได้
5. เชื่อมโยงเหตุการณ์ในเรื่องได้

แนวคิด

1. เราควรมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมาย
2. การอ่านหนังสือจะทำให้เรามีความรู้เพิ่มมากขึ้น

สาระการเรียนรู้

นักคิดสมองใส กล่าวถึงตอนที่ภูผาและน้ำใสอยู่บ้านในช่วงวันหยุด ซึ่งหลังจากที่ช่วยพ่อแม่ทำงานบ้านแล้ว ทั้งสองคนก็จะชวนกันไปเล่นหรืออ่านหนังสือที่บ้านกับเพื่อนที่สนิทคือ พี่ส้มป่อย โหม่ง และข้าวเม่า วันนี้ทุกคนมารวมตัวกันที่บ้านพี่ส้มป่อยและได้ดูโทรทัศน์รายการ “เด็กสมองใส หัวใจนักคิด” หลังจากรายการจบแล้วฝนเกิดตกขึ้นมากะทันหัน ทุกคนจึงไม่ได้ลงไปเล่นโยนห่วงอย่างที่ตั้งใจไว้ เมื่อฝนเริ่มซา น้องข้าวเม่าออกไปยืนที่หน้าบ้านและเห็นรุ้งกินน้ำ สีสวยสดใสก็ร้องอุทานอย่างดีใจ พี่ส้มป่อยเห็นน้อง ๆ ตื่นเต้นกันเช่นนั้นจึงพาน้อง ๆ มาเล่นทำรุ้งกินน้ำที่กลางแจ้ง จากนั้นก็ฉีคน้ำขึ้นกลางอากาศและเกิดเป็นรุ้งสีสวยงาม ทุกคนผลัดกันเล่นฉีคน้ำให้กระทบแสงแดดเป็นรุ้งกินน้ำอย่างสนุกสนาน จากนั้นพี่ส้มป่อยก็พาทุกคนกลับขึ้นบ้านและทดลองน้ำมะนาวเปรี้ยวให้กลายเป็นน้ำมะนาวหวานให้ทุกคนได้ชิมกัน เด็ก ๆ ตื่นน้ำมะนาวรสชาติอร่อยอย่างตื่นเต้นประหลาดใจในการทดลองของพี่ส้มป่อยและหัวเราะอย่างมีความสุข

ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง

1. เราควรมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
2. การอ่านหนังสือจะทำให้เรามีความรู้เพิ่มมากขึ้น

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างความสนใจ

1) นักเรียนทำกิจกรรม “ข้อความปริศนา” โดยครูนำกระดาษที่เขียนข้อความปริศนามาให้นักเรียนดู และบอกนักเรียนว่า “กระดาษแผ่นนี้มีข้อความเขียนไว้ แต่ไม่สามารถอ่านได้ด้วยวิธีธรรมดา” ครูอยากรู้ว่า ข้อความในกระดาษแผ่นนี้ เขียนว่าอะไร มีใครพอมีวิธีทำให้อ่านข้อความในกระดาษแผ่นนี้ได้บ้าง

ขั้นที่ 2 ขั้นสำรวจและค้นหา

2) ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันคิดหาวิธีอ่านข้อความในกระดาษให้ได้ โดยครูมีอุปกรณ์ให้ คือ 1. ไฟฉาย 2. กระจก 3. น้ำเปล่า 4. เหรียญ 5. เทียนไขกับไม้ขีดไฟ ให้แต่ละกลุ่ม

เลือกอุปกรณ์ที่จะช่วยอ่านข้อความปริศนาให้ได้

กลุ่ม 1 ใช้ไฟฉายส่อง

กลุ่ม 2 ใช้กระจกส่อง

กลุ่ม 3 ใช้น้ำเปล่า ลูบที่กระดาษ

กลุ่ม 4 ใช้เหรียญขีด

กลุ่ม 5 ใช้กระดาษ หลนไฟ เบา ๆ

สรุป กลุ่มที่ 5 อ่านข้อความได้ว่า “นักคิดสมองใส” ครูให้นักเรียนช่วยกันคิดว่าทำไมกลุ่มที่ 5 ถึงอ่านข้อความได้ถูกต้อง แล้วครูอธิบายเพิ่มเติมว่าข้อความดังกล่าวเป็นข้อความที่เขียนด้วยน้ำมะนาว เมื่อนำกระดาษมาลนไฟ น้ำมะนาวก็ทำปฏิกิริยากับไฟ ทำให้เราเห็นข้อความ ครูติดบัตรคำ “นักคิดสมองใส” บนกระดาน ครูอธิบายเพิ่มเติมว่า การที่คนเรามีชีวิตที่สะดวกสบายอยู่ทุกวันนี้ก็เกิดจากความต้องการของคนในสมัยก่อน เช่น อยากให้กลางคืนสว่างเหมือนกลางวัน ก็คิดประดิษฐ์หลอดไฟ อยากเก็บความทรงจำไว้ให้นาน ๆ ก็คิดกล้องถ่ายรูปเก็บภาพแห่งความทรงจำไว้ อยากให้ความทรงจำเคลื่อนไหวได้เหมือนจริงก็ประดิษฐ์กล้องวิดีโอและโทรทัศน์ อยากคุยอยากได้ยินเสียงคนที่อยู่ไกล ๆ ก็คิดประดิษฐ์โทรศัพท์อยากบินได้เหมือนนก ก็คิดหาวิธีที่จะบินให้ได้เหมือนนก จนในที่สุด ก็คิดประดิษฐ์เครื่องบินและเป็นเครื่องบินในที่สุด แล้วให้นักเรียนดู คลิป เกี่ยวกับการพยายามคิดประดิษฐ์เครื่องบินและเป็นเครื่องบินที่ให้เราใช้ในวันนี้ จาก https://www.youtube.com/watch?v=Y9tZpOa4R_g (ใช้เวลา 7 นาที) ทำให้นักเรียนได้เห็นถึงความพยายาม ซึ่งมีแรงบันดาลใจ จากความต้องการที่จะบินได้เหมือนนกของสองพี่น้องตระกูลไรต์ จนกลายเป็นเครื่องบินที่เราได้ใช้อย่างสะดวกสบาย และประหยัดเวลาในการเดินทางในปัจจุบันนี้ และบอกว่า วันนี้เราก็มีเรื่องราวของเด็กที่ช่างคิด และทดลองลงมือทำ จากการดูโทรทัศน์และอ่านหนังสือ แล้วนำเทคนิควิธีมาใช้ให้เกิดประโยชน์กับชีวิตประจำวันเหมือนกัน เรื่องราวจะเป็นอย่างไรนั้น ให้นักเรียนลองอ่านดูจากบทเรียน

ขั้นที่ 3 ชั้นอธิบายและลงข้อสรุป

3) ครูให้นักเรียนอ่านหนังสือภาษาพาที บทที่ 7 เรื่องนักคิดสมองใส พร้อมกัน ทีละย่อหน้าสลับการอธิบายศัพท์คำยากและอธิบายเพิ่มเติมจากครู จนจบเรื่อง

4) ครูสุ่มไม่เรียกชื่อ ถามคำถามจากเนื้อเรื่อง เป็นคะแนนสะสมของแต่ละกลุ่ม

ตัวอย่างคำถาม

1. ก่อนที่เด็ก ๆ ทุกคนจะออกไปเล่นหรืออ่านหนังสือ ทุกคนจะทำอะไร....เหมือนกับนักเรียนหรือไม่ (ช่วยพ่อแม่ทำงานบ้าน.....)

2. การที่พี่สั้มป่อยรู้วิธีการทดลองการเกิดรังกินน้ำ นั้นแสดงว่า พี่สั้มป่อยเป็นเด็กที่มีนิสัยอย่างไร.....แล้วนักเรียนมีนิสัยเหมือนพี่สั้มป่อยหรือไม่ (ขอค้นคว้าหาความรู้.....)

3. พี่สั้มป่อยทำให้มะนาวเปรี้ยวกลายเป็นมะนาวหวานได้อย่างไร.....เราสามารถนำหลักการนี้ไปปรับใช้กับอย่างอื่นได้หรือไม่ (ใส่น้ำเชื่อม เหยาะเกลือและคนให้เข้ากัน.....)

4. เด็ก ๆ ต้องทำอย่างไรจึงได้เห็นรังกินน้ำสีสวย (ยีนหันหลังให้ดวงอาทิตย์และยกขวดน้ำขึ้นสูงๆแล้วฉีดน้ำออกมาเป็นฝอย)

5) จากประโยคที่กล่าวว่า “พี่สั้มป่อยเก่งจังเลย น้ำใสตบมือนำ ทำให้เพื่อนๆ ทำตามพี่สั้มป่อยเลย ยืมหน้าบาน” คำว่า “ยืมหน้าบาน หมายถึงอะไร” (การยิ้มด้วยความภาคภูมิใจ)

6) ให้นักเรียนบอกข้อคิดที่ได้จากเรื่อง “นักคิด สมองใส” มาอย่างน้อย 1 ข้อ” (เราควรมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย และ การอ่านหนังสือจะทำให้เรามีความรู้เพิ่มมากขึ้น)

ขั้นที่ 4 ขันขยายความคิด

7) ครูให้นักเรียนทดลอง การเกิดรังกินน้ำ ตามวิธีการทดลองในเนื้อเรื่อง คือ

ขั้นที่ 1 นำน้ำใส่ขวดฉีดน้ำพรมผ้า

ขั้นที่ 2 ยืนกลางแจ้งหันหลังให้ดวงอาทิตย์

ขั้นที่ 3 ยกขวดขึ้นสูงแล้วฉีดน้ำออกเป็นฝอย

ขั้นที่ 4 ละอองน้ำกระทบกับแสงแดด กลายเป็นรัง 7 สี

ขั้นที่ 5 ขั้นประเมินผล

8) ครูให้นักเรียนส่งลูกมะนาว พร้อมกับร้อง “ฝนตกแดดออก นกกระจอกเข้ารัง เด็กดีดีถึง เสียงดังโป๊งเปิง โป๊งเปิง โป๊งเปิง” เพลงจบที่ใคร (คนที่มีลูกมะนาวอยู่ในมือต้องออกมาหน้าห้อง) ร้อง 3 รอบ ให้นักเรียน 3 คน มาช่วยกันเรียงลำดับเหตุการณ์จากประโยคบนกระดาน แล้วให้นักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องจากภาพการเรียงลำดับเหตุการณ์พร้อมกันอีกครั้ง โดยประโยคในการเรียงลำดับเหตุการณ์มีดังนี้

1. เช้าวันนี้ทุกคนมาที่บ้านพี่สัมป่อย
2. ฝนตกลงมาชุกใหญ่ ครูเดียวก็หยุด
3. น้องข้าวเม่า ออกไปยืนที่นอกชาน
4. พี่สัมป่อยฉีบน้ำเป็นฝอยทำรังกินน้ำ
5. พี่สัมป่อยทำน้ำมะนาวเปรี้ยวให้เป็นน้ำมะนาวหวาน

9) ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดที่ได้จากเรื่องนักคิดสมองใส และให้นักเรียนบอกความคิดที่นักเรียนอยากลองทำ หรือประดิษฐ์สิ่งให้นักเรียนอยากทำให้เป็นจริงบ้างในอนาคต

ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง คือ

1. เราควรมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
2. การอ่านหนังสือจะทำให้เรามีความรู้เพิ่มมากขึ้น
- 10) ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะอ่านจับใจความเรื่องนักคิดสมองใส

สื่อการเรียนรู้

1. กระดาษจดหมายเขียนข้อความด้วยน้ำมะนาว
 2. คลิปการคิดประดิษฐ์เรื่องร้อนและการสร้างเครื่องบินของสองพี่น้องตระกูลไรท์
- จาก https://www.youtube.com/watch?v=Y9tZpOa4R_g

3. บัตรคำ
4. เทียนไข
5. กระเป่าผนัง

6. แลกประโยชน์ข้อคิด
7. ลูกมะนาว จำนวน 2 ลูก

การวัดและประเมินผล

1. ความร่วมมือในการทำกิจกรรม
2. การมีส่วนร่วมในการตอบคำถาม
3. ความถูกต้องในการตอบคำถาม และความถูกต้องของการทำแบบฝึกหัด

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย เป็นวิชาอ่านจับใจความของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เมื่อเรียนจบแล้ว ถามนักเรียนว่านักเรียนมีความคิดอยากประดิษฐ์อะไร ที่จะทำให้เรามีความสะดวกสบายในอนาคตบ้าง มีนักเรียนหลายคนคิดอยากจะทำประดิษฐ์รถยนต์ ที่บินได้ เพื่อลดปัญหาการจราจรของกรุงเทพในปัจจุบัน และคอปเตอร์ไม้ไผ่ของโดเรม่อน เมื่อนำมาสวมใส่แล้วคนบินได้โดยไม่ต้องเดิน เครื่องผลิตอาหารที่สามารถผลิตอาหารได้ทุกชนิด และอีกหลาย ๆ อย่างตามความคิดและจินตนาการของแต่ละคน ซึ่งการจัดการเรียนการสอน ของแต่ละวิชาในบางเรื่องก็เป็นเรื่องเกี่ยวกับเนื้อหาสาระวิชาเพียงเพื่อให้นักเรียนมีความรู้ แต่ครูก็สามารถสอดแทรกความสนุก จินตนาการและเสริมสร้างแรงบันดาลใจให้กับนักเรียนได้ โดยการพูดให้นักเรียนเห็นความสำคัญของวิชาที่นักเรียนได้เรียน เมื่อนักเรียนได้เห็น ความสำคัญของสิ่งที่กำลังเรียน และมีความสุขกับการเรียนก็เป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริม การคิดและสร้างแรงบันดาลใจดี ๆ ในอนาคตได้

บทสรุป

สิ่งที่ทำให้เกิดแรงบันดาลใจนั้นมีมากมาย อาจเกิดจากการได้เห็นตัวอย่างที่ดี ๆ จาก คนใกล้ตัวหรือจากคนที่เราได้พบเจอ เกิดจากความชอบและความต้องการของตนเอง หรือ เกิดจากผลงานที่ทำแล้วประสบความสำเร็จแล้วทำให้เกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน ใหม่ ๆ มาได้เรื่อย ๆ สุดแล้วแต่ว่าใครจะเห็นสิ่งใด หรือทำสิ่งใดแล้วเกิดแรงบันดาลใจใน การทำให้ชีวิตมุ่งไปสู่ความสำเร็จในทางชีวิตของตัวเอง แต่สำหรับเด็กในวัยประถมศึกษาแล้ว สิ่งสำคัญอย่างหนึ่งในการสร้างแรงบันดาลใจของพวกเขาก็คือตัวครูผู้สอนและวิธีการสอน ของครู (ทิสนา แชนณี, 2557; Joldersma, 2008) เพราะในแต่ละวันชีวิตเป็นชีวิตแห่ง

การเรียนรู้และอยู่กับครูที่โรงเรียนเป็นส่วนใหญ่ ครูจึงมีบทบาทหน้าที่สำคัญมากต่อการสร้างแรงบันดาลใจในเรื่องต่าง ๆ ให้กับนักเรียนของตนเอง ครูจึงจำเป็นต้องเป็นบุคคลที่ไม่หยุดนิ่ง ต้องพัฒนาตนเอง และพัฒนาการสอนให้ทันสมัยอยู่เสมอ รวมถึงต้องมีความใส่ใจในรายละเอียดของนักเรียนแต่ละคน เพื่อส่งเสริมให้ถูกจุดและแก้ไขในเรื่องที่ต้องแก้ไข เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาตนเองตามความสามารถได้เต็มตามศักยภาพของตนเอง การสร้างแรงบันดาลใจในห้องเรียนเกิดขึ้นได้ทุก ๆ วันขึ้นอยู่กับความสามารถของครู เพราะการสร้างแรงบันดาลใจ เกิดจากความสบายใจไม่มีความกดดันใด ๆ มีอิสระในตนเองที่อยู่ภายใต้ความถูกต้อง ทำให้ความสุขเกิดขึ้นในห้องเรียนทุกวันและมีแรงบันดาลใจในทุก ๆ ครั้งที่มาเรียน เมื่อนักเรียนมีความสุขกับการมาโรงเรียน มีความสุขกับการเรียนหนังสือทำให้มีแรงบันดาลใจในการทำสิ่งต่าง ๆ และสิ่งดี ๆ จะเกิดขึ้นกับพวกเขาในอนาคต และเป็นความชื่นใจของครูที่สร้างความสุข ในหัวใจให้กับนักเรียนทุกคนและมีส่วนสร้างให้เกิดแรงบันดาลใจและเป็นแรงบันดาลใจที่จะทำให้ทุกอย่างสำเร็จและเป็นจริงได้ในอนาคต

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- ทิตนา แคมมณี. (2557). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา แคมมณี, ศิริชัย กาญจนวาสี, พิมพ์พันธ์ เตชคุปต์, ศรีนธร วิทยะสิระนันท์, นวลจิตต์ เขาวทิตพงษ์, และ ปัทมศิริ ธีรานุรักษ์. (2544). *วิทยาการด้านการคิด*. กรุงเทพมหานคร: เดอะมาสเตอร์กรุ๊ปแมนเนจเม้นท์.
- พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศร์. (2551). *ทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการ* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ภูเบศร์ สมุทรจักร. (2552). Inspiration พลังแห่งลมหายใจไฟในการทำงาน. *วารสารเพื่อการพัฒนาผลผลิต*, 14(79), 20-23.
- ธารารัตน์ มาลัยเถาว์. (2558). กลยุทธ์การพัฒนาครูประถมศึกษาตามแนวความคิดการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองและการจัดการศึกษาไปสู่การพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.

สุรางค์ โค้วตระกูล. (2554). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

DeViney, J., Duncan, S., Harris, S., Rody, M. A., & Rosenberry, L. (2010). *Inspiring spaces for young children*. Lewisville, NC: Gryphon House.

Egea-Kuehne, D. (2008). *Levinas and education*. New York: Routledge.

Joldersma, C. W. (2008). The importance of enjoyment and inspiration for learning from a teacher. In D. Egea-Kuehne (Ed.), *Levinas and Education At the Intersection of Faith and Reason* (pp. 55-67). London: Routledge.

Klem, A. M., & Connell, J. P. (2004). Relationships matter: Linking teacher support to student engagement and achievement. *Journal of school health, 74*(7), 262-273.

Larkin, M. (2002). *Using scaffolding instruction to optimize learning*. ERIC Digests. Retrieved from <https://eric.ed.gov/?id=ED474301>

Llewelly, D. (2002). *Inquire within: Implementing inquiry – based science standards*. Thousand Oaks, CA: Corwin Press.

Seidler, K. M., & Howie, P. M. (1999). Motivational factors in children's reporting of events: The influence of age and expected reinforcement contingency. *Journal of Applied developmental psychology, 20*(1), 101-118.